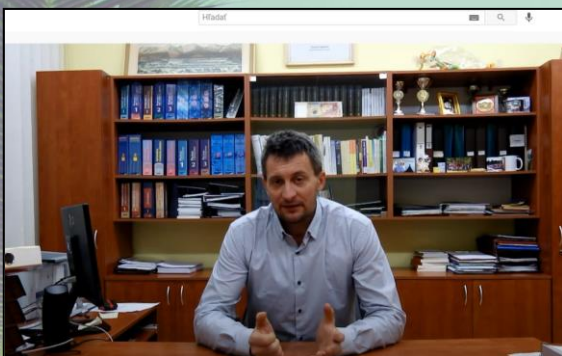

Základná škola, Ing. O. Kožucha 11, Spišská Nová Ves

Ročník: XX
Číslo: 1-2/21

ŠKOLSKÝ časopis

Pán riaditeľ

Šikovné deti

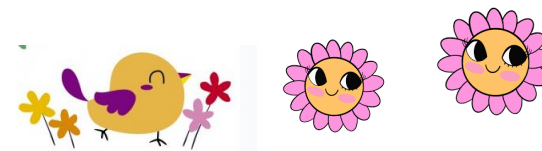

Tvorba Moreny

Vždy usmiata Zorka

Špeciál
jar-letno

OBSAH

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORKY

- Vesmír je náš domov

1 ROZHOVORY

- Na slovičko pán riaditeľ
- Triedy s intelektovým nadaním

2 RECENZIE

- Život „nie IND žiaka“ v IND triede
- Poštová pocta knihe

3 KOŽUŠKA V AKCII

- Kreatívna Kožuška - Morena
- ŠKD detskými rukami
- Čitateľský projekt
- ZUŠ online

4 ZAMYSLIME SA

- Naočkuj sa láskou
- Moje skromné pranie
- Modlitba za zdravie
- Ako môžem pomôcť planéte?

5 KREATÍVNE TVORENIE

- Plagát - korytnačka morská
- Letná báseň
- Čarovná mamička
- Letná stávka
- Rozprávky

6 NA ŠPORTOVISKU

- Z tábora k vedúcej
- Cyklistika - Samuel Husár

7 PÁRTY STRANY

- Jazykové okienko
- Logické hádanky
- Komiks
- Naše Laury sa lúčia

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORKY

Milí čitatelia,

dni sa pomaly predlžujú, vonku sa otepluje a dlhé zimné večery vystriedajú slnečné dni plné radosti a smiechu, po ktorých sme tak dlho túžili. Slnečné lúče nám do života prinesú pozitívnu náladu a pomôžu nášmu svetielku nádeje horieť jasnejším plameňom ako znak toho, že sa táto neľahká situácia čoskoro skončí. Príroda sa prebúda, plná nových síl bojovať a urobiť tak raz a navždy koniec tomuto zákernému vírusu. Využime to preto vo svoj prospech a dovoľme teplu nastávajúcich dní zohriať naše srdcia a dodať nám potrebnú silu. Školský rok sa nám pomaly ale isto blíži ku koncu a s ním aj moje pôsobenie ako šéfredaktorka v časopise OKO. Tento čas strávený v redakcii nášho školského časopisu som si veľmi užila a vždy naň budem s úsmevom spomínať. Mala som možnosť vyskúšať si písať články na rozličné témy, robiť rozhovory so zaujímavými ľuďmi či dozvedieť sa veľa nových vecí pomocou prieskumov a recenzií. Získala som množstvo nových skúseností a nápadov, z ktorých budem určite ešte dlho čerpať. Týmto príhovorom by som sa s vami chcela rozlúčiť, poďakovať Vám za prejavenu dôveru vo vedení nášho časopisu a taktiež popriať veľa šťastia budúcim redaktorom časopisu OKO.

Laura B., 9.A

NA SLOVÍČKO PÁN RIADITEĽ

Na ozvláštnenie často všedných dní, ktoré momentálne zažívame sme sa vám rozhodli priniesť rozhovor s našim pánom riaditeľom na tému dištančného vzdelávania a taktiež vízie pre našu školu do budúcnosti a mnoho ďalšieho.

1. Ako sa máte, ako ste sa vyrovnali s jednotvárnymi dňami v pandémie?

Pandémia prevrátila život hore nohami nám všetkým. Mne osobne však zmeny veľmi nevadia, práve naopak, vnímam ich ako možnosť nežiť v stereotyp. Keďže však ide o zmenu vyvolanú negatívnymi udalosťami, je to trochu iné. Na druhej strane viem, že to bolo nutnosťou, preto som si na to zvykol celkom rýchlo a neriešim, čo by bolo keby... a tak som s tým vysporiadaný, veď všetko má vždy svoj koniec. Aj to zlé. A mimochodom, my v škole ani dnes nemáme jednotvárne dni, práve naopak, musíme byť v neustálom strehu zmien, ktoré prichádzajú, ktoré sa snažíme predvídať a v momente riešiť. To tiež niekedy nebývalo.

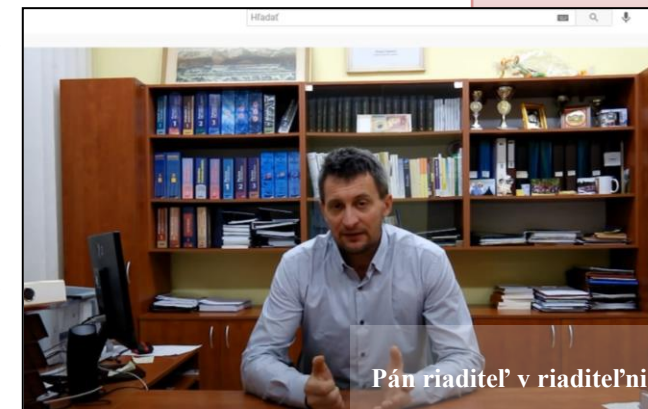
2. Čo sa u nás na škole za 1 rok pandémie zmenilo?

Sami viete, že veľa, takmer všetko. Nič nefunguje ako predtým, všade boli potrebné zmeny. Ale čo je dôležité, škola funguje a prispôbila sa ľahkej dobe. Predstavte si, že by ste sedeli doma ...a nič. Dnes počúvam z mnohých strán, ako mnohým z vás chýba klasická škola so všetkým, na čo sme boli zvyknutí... Veľká zmena nastala v tom, že my učitelia sme sa stali žiakmi a učili sa spolu s vami, občas aj za vašej pomoci, ako zvládať nástrahy „zoomovania“. Chcem pochváliť svojich kolegov, ako sa dokázali preorientovať a pracujú z domu najlepšie ako vedia, len aby zabezpečili pre vás možnosť vzdelanostne rásť napriek všetkému. A z iného súdka: vašu neprítomnosť v škole využívame na to, aby, keď sa vrátite, ste mali lepšie podmienky v škole. Prvostupniari to vidia, opravili sme presklené predely medzi triedami a chodbou, vymenili dvere v triedach a v lete to čaká celý druhý stupeň. Vynovujeme školské šatne, jazykovú miestnosť, vonkajšie sklady, plot....

3. Aké sú podľa vás pozitíva a aké negatíva koronakrízy vo vzdelávaní?

Nechcem veľmi hovoriť o negatívach, aj tie sú, sami to vnímate. Berme to ako výzvu. Všetci sme urobili veľký pokrok, vy žiaci i my učitelia. Je to cenná skúsenosť, ktorá nám môže

v živote pomôcť. Raz na to budeme spomínať a verme, že viac v dobrom. V prírode platí, že silnejší prežije. Budme silní, aby sme to prežili a zocelilo nás to, aby nás nič už len tak nerozhádzalo a dokázali sme čeliť akýmkoľvek výzvam vo svojom živote.

4. Prezradíte nám niečo z vašich vízií do budúcnosti našej školy?

Školstvo čaká v najbližších rokoch zásadná reforma. Už sa o nej začína hovoriť a aj mojím cieľom je, aby to prebehlo čo najhladšie. Verím, že konečne prestaneme do vás tlačiť informácie, ale skôr vás naučíme hľadať ich, posudzovať a patrične využívať. A neveriť všetkému, čo vidíte a čítate, lebo kým v minulosti, kto vedel čítať, automaticky sa považoval za múdreho, dnes sa za múdreho považuje ten, kto vie prečítané správne analyzovať a využiť. Vedieť si vytvoriť správny názor a dokázať si ho obhájiť pred ostatnými. Škola musí byť viac o dialógu ako o dominancii učiteľa na hodinách.

5. Chceli by ste niečo odkázať vašim žiakom, bojujúcim s dištančným vzdelávaním?

Ste mimoriadna generácia, nikto pred vami nestál pred takou výzvou, pred akou stojíte vy. Korona skúša naše charaktery, silu cieľov, ktoré sme si dali, odhodlanie, ale aj priateľstvá a vzťahy. Všetci sme dokázali, že, kto chce, dokáže sa učiť aj na diaľku. Využite to na svoj rast, nezľavte zo svojich plánov a buďte navyše aj zodpovední a samostatní vo svojich rozhodnutiach. To je niečo, čo vám ponúka táto doba ako bonus. Získate cenné vlastnosti, ktoré aj neskôr v živote veľmi oceníte.

Pánovi riaditeľovi ďakujeme za podnetný rozhovor a prajeme mu všetko dobré, nech sa mu podarí zrealizovať všetky zaujímavé vízie.

Laura B., 9.A

TRIEDY S INTELEKTOVÝM NADANÍM

Naša spoločnosť je plná rôznych individualít. Každý sme jedinečná osobnosť s osobitým vnímaním sveta. Niektorým nám vyhovuje priemerné, iní potrebujeme viac. Radi bádame, riešime, organizujeme, počítame a tvoríme. Práve tomuto sú určené triedy žiakov s intelektovým nadaním, ktoré na našej škole už dlho fungujú. Porozprávali sme sa na túto tému s našou pani učiteľkou **Zuzkou Šoltésovou**, ktorá je už stálicou týchto tried od ich začiatku.

Prečo trieda pre intelektovo nadané deti?

Pretože práve v takejto triede sú deti, ktoré túžia po poznávaní sveta, majú široké spektrum záujmových oblastí, bohatú fantáziu a predstavivosť, odmietajú nácvik a opakovanie tých istých činností a hlavne majú potrebu naplňovať svoje túžby, nenudiť sa a byť čo najlepšie.

Čo viac dokáže žiakovi nadaná trieda ponúknuť?

Od prvého ročníka sa deti učia anglický jazyk, na druhom stupni sa v angličtine zdokonaľujú

v predmete Jazykový sprievodca. V ostatných predmetoch je učivo prehĺbené a rozšírené o zaujímavé témy. Na druhom stupni je pridaný obľúbený predmet *programovanie a multimédia*, v ktorom využívame najmodernejšiu, pre školy dostupnú, techniku. A v pláne je aj obnovenie predmetu *dramatická výchova a tvorivé písanie*. Naši žiaci už od malička radi pracujú s počítačmi, náučnými knihami a encyklopédiami. Aj preto ich veľmi zaujímajú predmety *informatika a obohatenie* – je to nový predmet na prvom stupni, deti vyhľadávajú rôzne informácie v encyklopédiách, ale aj na internete, naučia sa spolupracovať, komunikovať a prezentovať svoju vlastnú prácu.

Existuje nejaký viditeľný rozdiel medzi žiakmi klasických tried a tých s intelektovým nadaním?

Po niekoľkoročnej práci môžem porovnať žiakov v triedach pre nadané deti so žiakmi v klasických triedach. Intelektovo nadaní žiaci, ale aj tí nenadaní v týchto triedach, sú oveľa tvorivejší a samostatnejší, nemajú problém rozprávať sa o rôznych témach a vyjadriť svoj vlastný názor. Bez problémov dokážu o svojej práci komunikovať aj v cudzom jazyku. Sú úspešní nielen v škole a na rôznych súťažiach, ale aj pri uplatnení sa v živote.

S akými učiteľmi sa stretnú žiaci nadaných tried?

Niektoré deti sa ťažšie prispôsobujú, niektoré sú nesmelé a naopak veľa z nich sú vodcovia, chcú byť všade prví a odmietajú autoritatívny prístup dospelého človeka. Potrebujú pri sebe niekoho, kto je chápaný a vnímaný k ich potrebám, je ich partnerom a sprievodcom vo svete informácií, je tvorivý a ak má zmysel pre humor, vtedy sú ochotné spolupracovať a akceptovať ho. A práve takí sú naši učitelia v triedach pre nadané deti. Okrem nich sa o deti stará psychológ, špeciálny pedagóg a pedagogickí asistenti.

Je pre vás, učiteľov nadaných tried, táto práca náročná?

Práca vyučujúcich v triedach pre intelektovo nadané deti je určite náročná, ale o to zaujímavejšia ako v bežnej škole s tradičnými postupmi. Veľmi sa nám páči rovnocenný vzťah medzi učiteľom a žiakom, kreatívna a neformálna pracovná atmosféra, pretože to aj nás učiteľov núti byť neustále v strehu a rásť spolu s našimi žiakmi.

Ďakujeme pani učiteľka za inšpirujúce odpovede a želáme veľa tvorivých chvíľ so žiakmi s intelektovým nadaním.

Ella H., 6.B

ŽIVOT „NIE IND ŽIAKA“ V IND TRIEDE

Ako všetci ostatní deviataci, aj ja týmto školským rokom ukončím svoje štúdium na našej škole a vyberiem sa svojou vlastnou cestou. No okrem zvládnutia povinnej školskej dochádzky na základnej škole, toto obdobie dáva bodku aj za mojím deviatym rokom návštevy tzv. IND triedy. IND trieda je trieda pre intelektovo nadané deti, ktoré naša škola ako jediná v meste otvára už takmer 20 rokov. Moje spomienky na začiatok sú len veľmi matné, no pamätám si triedu plnú detí, ich rodičov a učiteľov, ktorí sa pomocou rôznych aktivít snažili nájsť deti vhodné práve na návštevu týchto tried. Neskôr som sa dozvedela, že spôsobilosť dieťaťa určí psychológ na základe IQ testov a testov jazykovej zručnosti. Celkové nadanie potrebné pre zaradenie do skupiny intelektuálne nadaných žiakov mi dokázané nebolo, no moje jazykové zručnosti vyšli nad priemer, a tak som svoj prvý ročník začala v IND triede ako žiak s nedokázaným nadaním. V našej triede som bola jedna zo šiestich takýchto žiakov. Svoju "odlišnosť" od zvyšku triedy som však takmer vôbec nevnímala. Do školy som chodila rada a s učením som nikdy nemala výrazné problémy. Naša trieda bola často označovaná ako šikovná či cieľavedomá, na čom mal veľký podiel aj kvalifikovaný prístup a kvalitné vzdelanie, ktoré sme mali každý deň možnosť prijímať. Okrem rozšírených vedomostí bol náš školský život obohatený taktiež o rôzne výlety, exkurzie či prednášky, určené pre triedy tohto typu. Počet žiakov v triede bol výrazne menší ako v tých bežných, čoho výsledkom je náš silný kolektív a dlhotrvajúce priateľstvá, ktoré si so sebou určite odnesieme aj na stredné školy. Svojich 9 rokov v triede pre deti s intelektuálnym nadaním hodnotím veľmi pozitívne a hocikomu kto váha, či sem svoje dieťa prihlási, vrelo odporúčam vybrať si práve túto cestu.

Laura B., 9.A

POŠTOVÁ POČTA KNIHE

Milá kniha! Keď Ťa vidím, rozbúši sa mi srdce od očakávania, čo sa v tebe skrýva a aké tajomstvá v sebe schovávaš.

Keď Ťa čítam, cítim sa akoby som bola prítomná v príbehu, je to úžasný pocit. Som rada, že Ťa mám, takú super knižku.

Teraz keď je COVID-19 a nemôžeme ísť von, čítam si Ťa a predstavujem si, že som s tvojimi hrdinami vonku, kdesi mimo domu. Preto som rada, že Ťa mám.

Nella K., 5.A

Milá kniha, keď Ťa vidím, neviem odolať. Vždy mi zlepšíš náladu aj v ten najsmutnejší a najtmavší deň. Príbehy, ktoré sa v tebe skrývajú, sú krásne.

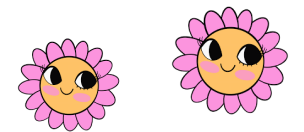
Saskia Š., 5.A

Milá kniha, hoci Ťa mám zväčša len tam vzadu na policičke, spomeniem si na teba vždy, keď som smutná alebo keď sa nudím. Povzbudíš ma vždy, keď sa cítim osamelá. Ďakujem, kamoška!

Nikola P., 5.A

Milá Harry Potterovka 1! Ešte som Ťa nestihla dočítať, zostáva mi zopár strán. Konečne viem, že Harry Potter nie je len figúrka z obchodu, ale vydarená literárna postava. Už sa neviem dočkať tvojich sestier, ale už teraz viem, že ty budeš pre mňa navždy prvá láska.

Janka U., 5.A

Kreatívna Kožuška - Morena

Skúšali ste si už niekedy vyrobiť vlastnú tradičnú Morenu? Že nie? Naši tretiaci to zvládli veľmi ľahko a radi sa o postup s nami podelili.

Čo budeme potrebovať?

- prútie
- špagát/lepiacu pásku
- krepový papier
- kúsok látky (nemusí byť)
- fixy

Postup:

1. Prútie si zviažeme dokopy.
2. Z krepového papiera vyrobíme telo Moreny.
3. Z ďalšieho prútia oblúkom vytvoríme hlavu a obalíme ju papierom.
4. Na záver dokreslíme tvár.

Žiaci 3.C

VÍTANIE JARI
Rozlúčka so zimou a oslava jari v ľudovej tradícii

• H významným rytmom jariného obdobia pabrúlo vynášanie slamej figuríny oblieanej do rieškových sťah (Morena).

• Morena bola symbolom zimy a smrti. Zopárila sa a hodila do vody tým sa odstránilo všetko zlo a ľudí.

Morena, Morena, obí si kolena.
Dichypláma, há, odijme há,
zapáľme há, zhadíme há.
Vo vode há utopíme
ľakto há odpravíme.
Nechi rozkvetne zelený háj
a meň prúde krasna jar.

Žiacke práce

VÍTANIE JARI

Došla šmerka s kúdeliú,
mať sú šmerbnú medrelú.
Puci kúdel' do šameu,
samá leží do šancu,
hajú, hajú, hajú,
dre mám najea dajú?
Naj im všické kury
porodýchajú,
sami perúť kohúť.

MORENA SYMBOLIZUJE ODCHOD ZIMY A PRÍCHOD JARI.
DO VODY SA HODILA PRETO, ABY ODIŠLA ZIMA A PRIŠLA JAR.

MORENA

Hodená Morena v rieke

Žiaci 3.C: Zuzana P.,
Michaela Š., Samuel M.,
Lukáš H., Timotej F., Slávka
O., Šimon S.

A čo sa s takou Morenou vlastne robí?
Čítajte ďalej! 😊

ŠKD DETSKÝMI RUKAMI

ŠKD pravidelne spolupracuje s kultúrnymi inštitúciami v našom meste. Aj keď sú tieto dočasne neprístupné verejnosti, naďalej ponúkajú zaujímavé online aktivity.

Mäkké skulptúry

Mäkké skulptúry bol názov prvej tvorivej dielne GUS, ktorá bola zameraná na netradičnú aplikáciu výšivky a textilnú koláž k výtvarnému dielu Pin 10 od spišskej umelkyne Amálky Ľudmily Valenčíkovej k jej autorskej výstave PRIESTOR IN(DENTITY).

Vtáčí rozhovor

V druhej tvorivej dielni deti vytvorili parafrázu na vystavené dielo Vtáčí rozhovor od spišského sochára Imricha Svitanu. Lepenú koláž skombinovali a dotvorili kresbou – vyťahnutím obrysov a plôch fixami a farebnými ceruzami.

Ďakujeme odborným pracovníkom GUS, že nám aj takouto formou sprostredkujú výtvarné umenie. Z bohatej ponuky si je naozaj z čoho vybrať.

Vychovávateľka Inga Bušovská a deti zo 4.oddelenia ŠKD

Deti pri práci

Výtvary detí

♥ Valentín v ŠKD

Ako každý rok, tak aj tento rok sme si pripomenuli **sviatok svätého Valentína**, ktorý sa slávi 14. februára.

Tento sviatok plný lásky sme si pripomenuli aj s deťmi v druhom oddelení ŠKD. Pripravili sme si pre našich blízkych valentínky a vytvorili sme si plagát, ktorý sme potom dali na nástenku.

Elena – „Valentín je o láske, veľmi rada poteším moju rodinu nejakou maličkosťou. Pretože je pre mňa najdôležitejšia.“

Sára – „Valentín je sviatok lásky, ktorý sa oslavuje 14. februára. Mojej mamke ráno pripravím raňajky a sladkú čokoládu pre potešenie.“

Alex – „Mojej mamke a tatkoví nakreslím obrázok pre potešenie. Dúfam, že sa im to bude páčiť.“

Adrián – „V školskom klube detí, sme si pripomenuli sviatok svätého Valentína. Spravili sme si plagát, kde sme si prilepovali valentínky pre našich kamarátov. A pre potešenie našich blízkych sme si urobili pohľadnicu.“

Lea – „Valentín je lásky čas, všetci sú pri nás a cítime sa dobre. Tak by to malo byť stále a my si to pripomenieme aj na Valentína.“

Vaše deti z druhého oddelenia a vychovávateľka Claudia Orlovská.

„Zamilované“ deti

Ľudia ľuďom

V mesiaci január navštevovalo ŠKD 13 detí. Sú to deti zdravotníkov, hasičov a ľudí z kritickej infraštruktúry – ľudí, ktorí v týchto dňoch podávajú maximálny výkon v práci. Majú svoje rodiny, školopovinné deti. Povaha ich práce im nedovoľuje pracovať z domu. Ich deťom bolo umožnené vzdelávať sa na online hodinách v škole a popoludní trávili čas v školskom klube.

Vážime si prácu všetkých. Ako ľudia ľuďom si musíme pomáhať, aby sme toto ťažké obdobie zvládli.

Prečítajte si vyjadrenia detí, ktoré takto opísali prácu svojich rodičov:

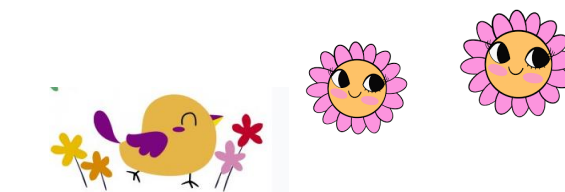
„S mojím bratom Tomáškom sme chodili do ŠKD, keď ostatné deti boli doma, pretože moji rodičia sú lekári a museli ísť do práce pomáhať iným ľuďom. Je to náročná práca, niekedy prídu domov rodičia aj unavení. Tatík je chirurg, vie operovať slepé črevo a pruh. Obidvaja rodičia testujú a očkujú ľudí, pretože je to veľmi dôležité, aby boli ľudia zdraví.“ **Adam**, 5. odd. ŠKD

„Môj ocko pracuje v nemocnici a pomáha lekárom. Nevieť opísať, čo presne robí, ale je to veľmi dôležitá práca. V školskom klube s inými deťmi sa mi veľmi páčilo, našla som si novú kamarátku Lucku. Páčilo sa mi, že sme mali v triede veľký priestor na hranie a nemuseli sme sa vyzliekať v šatni, ale v triede. Bolo mi smutno za mojimi spolužiakmi, ešteže som mala pri sebe spolužiaka Adamka a ostatné deti som videla cez ZOOM“ **Ninka**, 5. odd. ŠKD

„Mamina je sestrička u zubárky. Pomáha pani zubárke, aby sa nepokazili zuby, aby sme mali s čím jesť.“ **Nikolas**, 8. odd. ŠKD

„Mamka a ocko sú lekári a pracujú v nemocnici. Sú dôležití, pretože pomáhajú ľuďom, aby neboli chorí.“ **Anička**, 8. odd. ŠKD

„Moja mamka je sestrička, pomáha ľuďom, ktorí sú v nemocnici chorí. Mamka očkuje.“ **Dávidko**, 8. odd. ŠKD

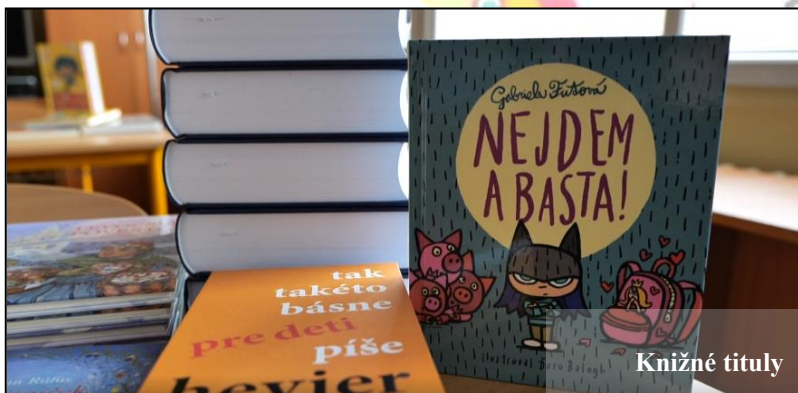
V informatickej triede

Pani vychovávateľka Oľga Krausová a deti ŠKD

ČITATEĽSKÝ PROJEKT

Bol Marec. Mesiac, v ktorom prichádza Pani Jar. No je to i mesiac, ktorý je venovaný knihám. A naša školská knižnica práve v tomto mesiaci omladla. A zbohatla. Vďaka projektu **Čítame radi** pribudli do knižnice úplne nové, voňavé a skoro horúce tituly kníh, ktoré budú odteraz tešiť svojich čitateľov krásnymi príbehmi. Veselými, dobrodružnými i tými na zamyslenie.

stretávali so zaujímavými a príťažlivými knihami. Spolu s pánom riaditeľom sme sa rozhodli do projektu zapojiť a požiadali sme ministerstvo o príspevok na nové knihy. Potom sme už len vyberali zaujímavé tituly. Všetky vybrané a zakúpené knihy budú slúžiť vám, milí mladí čitatelia. Budú na vás čakať v priestoroch školskej knižnice na najvyššom poschodí našej školy. A budem tam čakať i ja, školský knihovník. Už teraz sa na vás teším a prajem vám krásne čitateľské zážitky. Dočítania!

Pán učiteľ a náš knihovník Martin Sliva sa v mesiaci marec taktiež venoval online čítaniu kníh pre našich rozčítaných žiakov. Voviedol nás takto do sveta príbehov a fantázie, za čo mu a taktiež pani učiteľke Novotovej patrí vrelá vďaka!

Projekt Čítame radi vymysleli ľudia na ministerstve školstva, ktorým záleží na tom, aby deti čítali viac a aby sa

ZUŠ ONLINE

Online prebieha v dnešnej dobe takmer všetko. Dospeláci pracujú online, my sa učíme online a taktiež navštevujeme online ZUŠ - Základnú umeleckú školu.

Online hodiny výtvarnej výchovy a hudobnej náuky prebiehajú cez Google Meet a na hodine je celá skupina/trieda. Hodiny klavíra prebiehajú cez WhatsApp, na hodine je len jeden žiak a učiteľ/ka. Pri prihlasovaní na Google Meet stretnutie učiteľ pošle pred hodinou link a žiaci sa cez link pripoja na vyučovanie. Na WhatsApp-e učiteľ normálne zavolá. Na hodinách hudobnej náuky, (ktorá trvá cca 40-45 minút), preberáme nové učivo, učiteľ sa nás pýta otázky k danej téme. Na klavíri (cca 30-35 minút), hrám stupnice a skladby, ak sa niekde pomýlim tak ma učiteľka opraví a pokračujem v hraní. Na hodine výtvarnej výchovy (cca 40 minút), učiteľka ukazuje práce, ktoré žiaci poslali v priebehu týždňa, povie čo sa jej na nich páči/nepáči, ukáže prezentáciu a vysvetlí učivo k danej téme, zadá úlohu, ktorú majú žiaci do budúcej hodiny poslať.

Toto je len malá ukážka toho, ako to teraz online vyzerá. Veríme, že sa to čoskoro zmení a my sa budeme môcť socializovať aj na ZUŠ.

-RR-

NAOČKUJ SA LÁSKOU

Zo všadiaľ na nás vyskakujú správy o chorobe, pandémie a očkovaní. Ani my žiaci a obzvlášť redaktori časopisu nie sme voči takýmto správam imúnni a tak si ich všímame. Horšie sú reakcie pod jednotlivými správami, reakcie nás, ľudí. Čo takto sa na chvíľu zastaviť a naočkovať sa LÁSKOU? V tomto príspevku vám ponúkame zamyslenia sa o láske a básne, tak to nechajte prúdiť až k vám do srdca.

Čo je to láska?

Láska je slovo, je cit, ktorý nemožno uchopiť?

Lásku ukrývame vo svojom srdci, lásku vieme dať do svojho objatia, do svojho pohľadu.

Láska nás robí šťastnými aj nešťastnými, určite aj lepšími. Každý deň s ňou je krajší.

Lásku dostávame do vienka hneď, ako sa narodíme. Láska matky je nezištná, nič nežiada. Je neopísateľná a nenahraditeľná.

Láska sa nedá vyprosiť. Láska je alebo nie je.

Láska prichádza aj keď ju najmenej čakáme.

Lásku netreba brať ako samozrejmosť. Treba si ju vážiť, treba si ju zaslúžiť.

Bez lásky sa nedá žiť. Láska hýbe svetom, hýbe dejinami. Všetko pekné vzniklo z lásky.

V živote nás drží aj v najťažších chvíľach.

Pestujme si ju ako najvzácnejší kvet.

Dávajme si lásku. Odovzdávajme si ju ako liek – očkujme sa láskou, proti všetkým chorobám sveta.

*Do Tvojej pokožky preniká druh smútku,
ktorý Ti umožní dýchať
a dokonca sa usmievať.
Ale keď tiene noci visia ťažko,
nedávaš svoje ja rozpustiť sa
v pomalom šumení prázdnoty.
Keby sa dalo očkovať proti láske,
ten liek by bol bezvýznamný.*

*Tak ako netvor potreboval svoju krásku,
určite aj ty potrebuješ svoju lásku.
Láska je hlboký cit a ťažko sa z nej dostať,
na tú pravú lásku si však musíš počkať.*

*Láska je ako kvet,
on skrsne,
on rastie,
on kvitne,
on vädne...
A už jej niet.*

Alexandra Š., 8.B

Ďalšia vráska z teba, láska?

Je to veru ťažká otázka.

Lásku má rád hádam každý,
lebo ju máme okolo seba vždy.

Láska nie je iba vzťah,

je to ten úvodný ťah,

keď pozrú dvaja na seba,

hneď tušia, že im lásku treba.

Keď sa dvaja majú radi,

ihneď sa v ich srdci láska usadí.

Moja báseň sa už končí,

nezabudni láske pozrieť do očí.

Adam Č., 9.C

Čas bez teba plynie veľmi pomaly,

čas s tebou je ten dokonalý.

Jediné, čo si prajem, je dnes s tebou byť,
no v tejto dobe je ťažké ťa hoc navštíviť.

Vždy si bol mojim liekom ty,

teraz mi život stúpa na päty.

Keď ťa konečne uvidím a objatie tvoje ucítim?

Som ako telo bez duše,

keď nemôžem cítiť tvoje náručie.

Ostáva mi už len čakať,

po dome zas bezcieľne mátať.

Verím, že raz všetko bude fajn,

snáď našu lásku nesfúkne prievan.

Nina Dz., 9.C

MOJE SKROMNÉ PRIANIE

Ako žiaci deviateho ročníka základnej školy musíme spraviť dôležité rozhodnutie: vybrať si strednú školu. Ani nie tak si vybrať strednú školu, ale hlavne tú správnu. Väčšinou ale nevieme, kam ísť. V tomto nám vedľa pomôcť rôzne pani psychologičky a testy na naše profesijné zameranie. Samozrejme, vo veľkej miere náš výber ovplyvní okolie, kde vyrastáme ako rodina a kamaráti. Najviac by nám však mali dopomôcť naše sny, túžby, schopnosti a záľuby. Práve tie nás odlišujú od všetkých navôkol a robia výnimočnými. Áno, rodičia majú právo nás usmerniť v tomto smere, ale hlavne by sme s výberom strednej mali byť spokojní my. To by bolo moje prianie, ale myslím si, že nasledujúcim prehovorím za nás všetkých. Všetci si spolu želáme, aby sa táto situácia ukludnila a všetko sa vrátilo do normálu. I keď, čo už môžeme považovať za normálne? Rúška sú v súčasnosti bežnou súčasťou našich outfitov a nepoužitie dezinfekcie je tabu. Tak opravujem tvrdenie, všetci už chceme, aby sa všetko vrátilo do starých koľají. Budeme veriť, že sa tak čoskoro stane, preto by sme tomu mali ísť naproti a dodržiavať opatrenia. Dostala som otázku, aké je moje skromné prianie? Odpoveď na ňu už všetci poznáme. Možno moje prianie nie je skromné, ale je to vec, ktorá by mala byť nám všetkým samozrejmosťou. A aké je to vaše?

Laura V., 9.A

MODLITBA ZA ZDRAVIE

Bože, pokorne ti ďakujem

za svoj krásny život.

A ešte jednu vec si prajem,

aby blízkym zdravie nedoslúžilo.

Zdravie, lásku, krásny život,

to si mi všetko daroval.

Vieš mi spraviť v duši pokoj,

neviem ako by som sa ti poďakoval.

Tak krásne dni dopraj všetkým,

A na záver malá prosbička,

vypočuj si moje slovíčka.

Daniel P., 8.B

AKO MÔŽEM POMÔČŤ PLANÉTE?

Som len jeden obyčajný šiestak, nedokážem zachrániť celú prírodu, ale viem ako sa môžem starať o prírodu a životné prostredie vôkol mňa. **Triedim odpad.** Doma sme vytvorili rôzne nádoby na odpady – plasty, kovy, sklo, bio, papier, tetrapaky (tie nosím do zberu v škole). Čo **nezjeme, dáme** susedovým prasiatkam. Tie si vždy pochutia. Ale vždy sa snažíme nakupovať tak, aby sme všetko zjedli a jedlom neplytvali. Zeleninu **pestuje** naša babka v záhradke, tá nám vždy vydrží až do jari.

Tiež **šetrím energiou.** Zhasínam svetlo v miestnosti, odkiaľ odchádzam. **Šetrím vodou.** Sprchujem sa krátko, rýchlo sa namydlim a opláchnem. Keď si umývam zuby, tak vodu vypnem a pusu si vypláchnem vodou v pohári.

Keď si s bratmi kreslíme, využívame **papier**, ktorý je z druhej strany popísaný. Takto chránim a šetrím naše stromy a lesy.

Na výlete v prírode všetky odpadky beriem so sebou a doma ich roztriedim do odpadkových nádob.

Ak sa každý bude takto správať k našej Zemi, určite sa nám ju spoločne podarí chrániť.

Jakubovo vyobrazenie
Eko systému

VESMÍR JE NÁŠ DOMOV

„Hrozí nám globálna katastrofa. Už to prináša závažné problémy plné extrémneho počasia, dažďov, záplav ale aj sucha a požiarov. Pokiaľ dôjde k najhoršiemu, našu spoločnosť čakajú ešte závažnejšie obdobia krutého sucha, ktoré zapríčinia rozsiahle požiare, znehodnotia úrodu a odrežú mnohých ľudí od prísunu pitnej a úžitkovej vody. Na iných miestach prídu zase extrémne dažde, záplavy a povodne. Trpieť budú stovky miliónov ľudí po celom svete,“ povedala pani učiteľka na záver našej krátkej triednej besedy o životnom prostredí. Zo školy sme so spolužiakmi odchádzali rozjarení a veselí, bez náznaku čo i len zlomku smútku z toho čo sme počuli, z neblahého proroctva o možnej budúcnosti našej planéty. O tejto téme som premýšľal aj cestou domov zo školy, keď sme sa už so spolužiakmi rozišli, aj pri vypracovávaní domácich úloh. Musí existovať spôsob na záchranu. Určite sú vedcami pripravené tie najvhodnejšie spôsoby na záchranu. Na záchranu nás – ľudstva a na záchranu našej planéty. Prečo sa ľudia dnes tak málo zaujímajú o svoju planétu? Naša silná závislosť od toho, čo nám Zem poskytuje, sa rozrastá čoraz viac, no my jej takmer nič dobrého nevraciame.

Po domácich úlohách som sa pohodlne usadil do svojej stoličky, z knižnice vytiahol založenú encyklopédiu o vesmíre. V nej som sa dočítal, že uznávaný profesor a vedec Stephen Hawking uvádza, že ľudstvu hrozí záhuba a jedinou možnosťou je zo Zeme utiecť. Tvrdí, že rasa bude vyhubená epidémiou alebo zrážkou Zeme s meteoritom. Zároveň tvrdí, že planétu by sme mali opustiť do 100 rokov, aby bolo možné sa zachrániť. Najväčším dôvodom na toto znepokojenie je hrozba klimatických zmien, epidémie a preľudnenie. A je teda čas na otázku: Kam máme teda ísť, čo robiť? Prestahujeme sa na inú planétu? Ako by to bolo možné? Doteraz som nikdy nepočul a ani sa nedočítal o

tom, že život existuje aj na inej planéte. Sú vo vesmíre aj iné planéty, na ktorých existuje život a podobné veci ako na našej planéte Zem? Tak som ďalej premýšľal o vesmíre, o iných planétach, o možnom živote na nich... aj o tom, či existuje niekto, kto by nás mohol zachrániť alebo nám pomôcť. V okamihu mi napadla iba jedna možnosť - mimozemšťania?! Zaspal som. Moje myšlienky kráčali so mnou aj počas spánku a ja som začal snívať. Zrazu stála pri mojej posteli v izbe neznáma bytosť, ktorá ma prišla zachrániť pred zničením Zeme. Najprv som sa jej bál, ale neskôr sme sa spriatelili. Potom ma odviezla do hĺbín tajomného vesmíru. Ani sa ma neopýtala, či tam chcem ísť a na otázku: „Kedy sa vrátim?“ vôbec nereagovala. Nastúpil som pred domom do zvláštneho stroja, ktoré pripomínalo záhadné UFO prisaté dlhými prisavníkmi na našej záhrade. Usadil som sa do pohodlného koženého sedadla. Vzlietli sme. Nevieť ako dlho sme leteli, ale zdalo sa mi, že mierime až na samotný koniec vesmíru. Na okamih mi prebleslo myslou: Čo idú so mnou robiť. Necítil som strach, ale ani radosť. Bol som tam..., vo vesmíre. Uvidel som ho v podobe a vyzeralo to ešte lepšie ako som si to predstavoval. Veľmi sa mi páčil. Bol som ohromený prostredím, v ktorom som sa zrazu ocitol. Veľmi ma mrzelo, že som si doma zabudol mobil, aby som to mohol odfotiť rodine a kamarátom. Okolo mňa sa trblietali rôznofarebné hviezdy ako diamanty. Okolie hralo farbami dúhy. Celý vesmír bol krásny. A ja som sa prekvapený zmohol iba na slovo: WAU ! Bol som unesený. Cítil som sa fantasticky, plný pocitu radosti. Zrazu som sa mohol dotknúť hviezd a šantiť v hviezdnom prachu. Stretával som rôzne bytosti, ktoré sa podobali na tie, ktoré som doteraz videl iba na obrázkoch. Nazvem ich: mimozemšťania. Vôbec som sa ich nebál. Naopak boli milí, pokojní a veľmi komunikatívni. Myslel som si, že ma medzi seba neprijmú a budú sa ma báť. Ale naopak, hneď sme sa spriatelili. Boli rovnako vysokí, postavu mali tiež podobnú, ich odev bol jednotný – svetlý a jednodielny, ruky mali zahalené v rukaviciach. Tvár mali skoro rovnakú - v tvare hrušky, s veľkými čiernymi očami, ktoré boli trochu strašidelné.

Usadili ma na mieste, odkiaľ som nevidel stavby, domy, zariadenia a podobne. Bol to priestor bez akejkoľvek vône či zápachu. Najprv to bolo celé zvláštne, ale neskôr som si na ich život a aj na samotných mimozemšťanov zvykol. Vzduch bol čistý a ľahký. Hlasy zneli príjemne, nič a nikto ich neprerušoval. Pohybovali sa pokojne, neprejavovali sa na nich žiadny stres a zhon. Pôsobili vznešene a inteligentne. Privítal ma jeden z nich so slovami: „Pozdravujeme vás, prečo ste navštívili našu planétu?“ Odpovedal som: „Nie som si celkom istý, že som chcel prísť práve tu, ale potreboval som sa presvedčiť, či je život aj na inej planéte, pretože tej našej hrozí zahubenie a zdá sa mi, že to ste práve vy chceli, aby som tu teraz bol“. Keď som sa ich opýtal, na akej planéte sa teraz nachádzam, tak ich odpoveď znela: „Toto ti nemôžeme povedať, pretože by nás vaše ľudstvo začalo navštevovať a mohlo by zničiť aj našu planétu, a to nemôžeme dopustiť. Keď príde čas, sme pripravení pomôcť vám. No zachrániť môžeme len polovicu vášho ľudstva. Všetci sa tu nezmesíte. Až potom budete môcť poznať aj názov nášho domova.“ Najviac zo všetkého ich zaujímalo hlavne to, odkiaľ som k nim prišiel ja. Každému som odpovedal rovnako: „Prišiel som z krásneho slnečného miestečka, z planéty Zem. Sú tam očarujúce scenérie a je tam všetko, čo mám rád. Mám tam rodinu, známych, kamarátov i školu. Nachádzajú sa tam rieky, moria, oceány, pralesy, pohoria, lesy, lúky, rastliny a rôzne zvieratá. Máme tam naozaj všetko: autá, vlaky, lietadlá, fabriky, školy, obchody, nemocnice, štadióny, divadlá, letiská či mrakodrapy. U nás si môžete kúpiť čo len chcete.“ Ani som nestihol odpovedať ďalšiemu, keď mi zrazu ďalší z nich, ten, ktorý hovoril najmenej, položil otázku: „Kúpiť? Všetko?“ „Áno, všetko, teda skoro všetko.“ odpovedal som. Postavil sa a povedal mi: „Počul som o vás. Že vraj ľudstvo je zvláštne, že ešte vôbec žijete a navzájom ste sa nevyhubili. Nuž čo, možno máte šťastie, ktoré si ani nezaslúžite. Ste chamtiví, bezohľadní a veľmi tvrdohlaví. Taká je vaša spoločnosť. Ste zvláštni. Žijete ako ryby v oceáne – zožer – ináč ťa zožerú. Nevážite si život. Bojíte sa, že na vašu planétu spadne nejaké teleso, že príde katastrofa, ale nebojíte sa ju ničiť! Vaša Zem nie je predsa smetisko. Nezaujímate sa o ňu a jedného dňa vám to všetko vráti!“ Nestihol som sa ani poriadne zamyslieť nad tým, že hovoril vlastne pravdu, zrazu som tam nechcel byť, nechcel som počúvať tieto, bohužiaľ, pravdivé

slová, po ktorých som cítil iba veľký smútok a hanbu. Dokonca som sa začal aj trochu báť. Odstúpil som od nich, ale oponovať som sa neodvážil. Odkračal som od nich so sklonenou hlavou do neznáma. Cestou som ešte stihol zodvihnúť niekoľko kúskov meteoritov a do vrecká pyžama som nasypal plné hrste hviezdneho prachu. Na pamiatku.

Ešte kdesi v diaľke som začul jeho posledné slová: „Aj tak všetci skončia vo vesmíre ako zrníčka prachu... budeme vás aj naďalej sledovať.“

V strachu, ako nájdem cestu späť domov, som sa zobudil. Vystrašený zo života v budúcnosti. Najviac ma vydesila informácia, že ak by nás aj niekto raz zachránil, šťastie bude mať iba polovica z nás?! Ved' tá predstava je hrozná...

Iba ťažko som veruže ráno vysvetľoval mojej mame ten neporiadok v izbe – rozsypaný farebný hviezdny prach a kúsky meteoritov na svetlom koberci. To, že som bol celú noc vo vesmíre a rozprával sa s mimozemšťanmi, mi samozrejme neuverí. Sám som bol prekvapený, že to nebol len obyčajný sen.

Ja som si však hneď slúbil, že sa budem správať ohľadupľnejšie k životnému prostrediu. Viac ako kedykoľvek predtým. Pretože každý z nás musí začať od seba. Od vzťahov k ostatným ľuďom, k prírode, zvieratám a životnému prostrediu. Nehľadajme miesta, na ktoré postavíme ďalšie továrne, ale hľadajme miesta, kde môžeme vytvoriť DOMOV. Čistý a zdravý domov pre zvieratá, pre nás a pre mnohé ďalšie pokolenia ľudstva.

Správajme sa tak, aby som aj pri ďalšej návšteve u mimozemšťanov nemusel počúvať slová, za ktoré by som sa musel hanbiť. Za nás ľudí, za naše neohľaduplné správanie a skutky voči planéte, ktorá nám dáva život a možnosť bytia. Uvedomil som si tiež, že nepotrebujeme pomoc niekoho, aby našu planétu zachránil. Musíme to urobiť sami. Čo v nás ostane, čo ostane nakoniec ľuďom?

Hodnoty sa menia, ľudia zostávajú (citát neznámeho autora). Zatiaľ je všetko v našich rukách, no ak sa ľudstvo nespamätá okamžite, môžeme čeliť problémom, ktoré už nebudeme schopní zvrátiť. Je čas zamyslieť sa.

Chráňme spoločne našu planétu.

Korytnačka morská

Plasty nielenže znečisťujú prostredie, ale stávajú sa aj nebezpečným zdrojom potravy pre veľké množstvo morských živočíchov.

Plasty konzumuje až 180 druhov.

Každoročne vypustíme do oceánov až 12,7 miliónov ton plastov, ktoré sa potom stávajú osudnými pre obrovské množstvo vtákov a rýb. Korytnačky si zase plasty často mýlia s ich obľúbenou pochúťkou, medúzami.

Sofia G., 6.C

LETNÁ BÁSEŇ

Máme tu leto, aj slnko vie to.

Tie teplé lúče vyčaria nám
úsmev na tvárach, ktorý pristane nám.

Nálada dobrá,
mám rád ten čas,
pocit skvelý,
prebudí sa v nás.

Sú to tie najkrajšie dni,
kedy máme veľké sny.
Chvíle s priateľmi,
radi užívame si.

Už len pár dní, tých jarných dní,
a je tu leto a koniec školských dní.
Zážitkov mnoho prajem každému z vás,
verím, že v septembri, vidíme sa zas.

Maxim N., 6.C

ČAROVNÁ MAMIČKA

„Detíííí, obééééd!“ „Už ideme mami!“ „Mami? Ako to, že ty vždy vieš, kedy je obed?“ spýtala sa Anička, keď jedli halušky. „No, vieš, mám to nacvičené.“ „Podľa mňa je mama zázračná,“ povie Miško po obede. „Hm, asi!“ vykrikuje Anička. „Deti, ideme na prechádzku!“ Keď šli po chodníku, Miško sa spýtal: „Mami, ako to, že vieš toľko o prírode?“ „Naučili ma to.“ „Mamička je isto zázračná!“ povedala Anička, keď prišli domov. „Súhlasím,“ odpovedal Miško. Na druhý deň videli deti mamku ako varí obed. „Mami, ako je možné, že vieš ako máš variť?“ opýtala sa Anička. „Naučila som sa.“ „Mami, si čarovná?“ spýtal sa Miško. Zrazu sa mamka rozosmiala a povedala: „Niééé! Ja nie som čarovná! Prečo si to myslíte?“ „Lebo všetko vieš!“ skríkli deti. „Ale neviem všetko. Viem len niečo, čo vy ešte neviete.“

Poobede im mamka prečítala rozprávku a deti si opäť pomysleli: „Naša mamka je čarovná!“

Natália O., 2.B

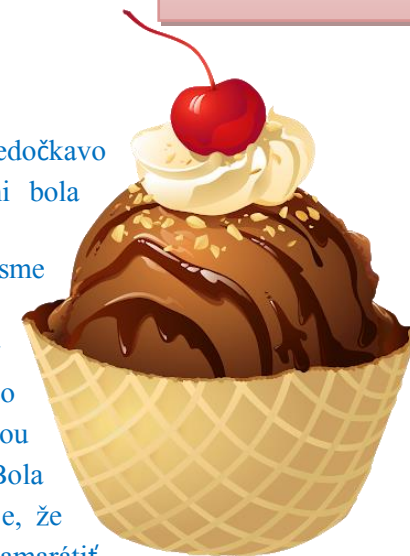

LETNÁ STÁVKA

Bol posledný školský deň a ja som nedočkavo čakala na začiatok letných prázdnin. Pred nami bola vytúžená dovolenka v Grécku.

Cesta lietadlom netrvala dlho a už o chvíľu sme sa ubytovali v našom obľúbenom hoteli. Hotel bol postavený neďaleko pieskovej pláže, bol nový a moderne zariadený. Na druhý deň ráno, hneď po raňajkách, sme sa vybrali k moru. Pred dovolenkou mi môj brat sľúbil, že ma tento rok naučí plávať. Bola to preňho ťažká úloha, lebo mojím problémom je, že mám veľký strach z vody. „Najprv sa musíš skamarátiť s vodou,“ povedal brat. A na to je vraj najlepšie ponáranie. Začali sme hneď. Aby ma brat motivoval, stavili sme sa, že ak dokážem vydržať pod vodou pätnásť sekúnd, bude mi celú dovolenku nosiť čokoládovú zmrzlinu. To na mňa zabralo. „Platí,“ povedala som a pripravila som sa na prvý pokus. Poobzerala som sa po pláži, nadýchla som sa a šup. Ponorila som sa pod hladinu. Celú tvár mi zaliala voda. Bola všade. V ušiach, v nose, na ústach. Bola teplá a hlavne slaná. Zrazu som nemohla dýchať. Trepala som rukami aj nohami, ale nič nepomáhalo. Začala som mať strach, že sa utopím. Zrazu som cítila rýchle a pevné ruky pod ramenami. Ťahali ma von. O chvíľu som sa vynorila z vody a začala som silno kašľať. „Nabudúce si pred ponorením nezabudni držať nos,“ smial sa brat. Bola som rada, že žijem.

Stávkou som síce prehrala, ale spokojná som tak či onak. Brat mi sľúbil, že o mojom zoznamovaní s vodou nikomu nepovie. Na dovolenke sme zažili ešte veľa zaujímavých príhod, ale o nich vám napíšem nabudúce. Teraz nemám čas. Musím ísť bratovi odnieť čokoládovú zmrzlinu ☺

Júlia B., 7.A

O DVOCH BAČOCH (DEDKOVI EMILOVI K MENINÁM)

Boli raz bačovia Kubo a Juro.

Keď raz Kubo pásol ovce, Juro dostal taký nápad:

„Kubo, pod' me do hradu!“

„Ale do akého, Juro?“

„No do takého, čo je tu oproti!“

A išli.

Keď prišli, uvideli pyšného kráľa Róberta. Práve sa kúpil v peniazoch. Povedal im, aby šli do susednej komnaty. Tam našli smutnú princeznú.

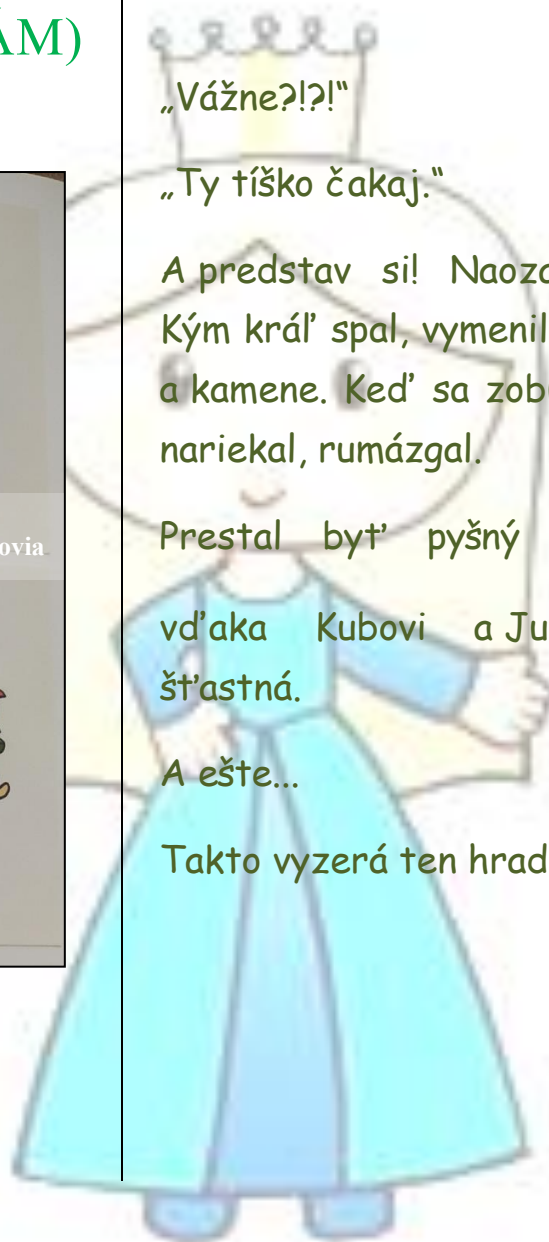
Spýtali sa jej, prečo je smutná.

„Môj otec je strašne pyšný.“

„Neboj sa, ja a Juro to nejak zariadime!“

Bačovia

„Vážne?!?!“

„Ty tíško čakaj.“

A predstav si! Naozaj vymysleli plán! Kým kráľ spal, vymenili mu zlato za uhlie a kamene. Keď sa zobudil, hlasno plakal, nariekal, rumázgal.

Prestal byť pyšný a princezná bola

vd'aka Kubovi a Jurovi šťastná.

A ešte...

Takto vyzerá ten hrad:

Kráľ narieka

Hrad

Natália O., 2.B

Z TÁBORA K VEDÚCEJ

Dobrovoľníctvo vo Fénixe

Zorka na túre

Som Zorka, mnohí ma poznajú ako cieľavedomú a vždy usmiatu osobu, bývalú Kožuškárku. Snažím sa byť pozitívna a šíriť dobrú náladu. Mám radosť, ak môžem niekoho potešiť.

Mám 16 rokov a mnoho snov. Rada trávim čas s deťmi a vymýšľam im rôzny program. Od malička som sa rada starala o mladšieho brata, sestrenice, bratrancov a všetky deti

v okolí.

Do Fénixu som sa dostala náhodou, účasťou v tábore. Vravím si, nevyskúšaš, nevieš. Nakoniec z toho bola láska na prvý tábor. So všetkými fénixákmi som sa skamarátila a bola som milo prekvapená akí sú všetci priateľskí a nápomocní. Bol to úplne iný tábor na aké som bola zvyknutá. Veľmi som si to obľúbila.

Fénix je detská organizácia, ktorá sa zaoberá predovšetkým neformálnym vzdelávaním členov, vytváraním aktivít pre deti

Deti na tábore

organizuje pre svojich členov.

Počas korony sme prešli do online prostredia kde sa aj naďalej venujeme deťom. Organizujeme rôzne stretnutia, aktivity, medzi najznámejšie patrí Celoslovenské stretnutie Fénixákov. Veľmi pekným projektom s hlbokou myšlienkou bol aj projekt Neboj sa starká, zvládneme to! alebo taktiež projekt Som doma a som aktívny/aktívna.

Na záver by som chcela povedať a zaželať všetkým, aby boli šťastní a spokojní. Plňte si sny bez ohľadu na to, čo si o tom vaše okolie pomyslí. Budte sami sebou!

a budovaním osobností. Má niekoľko základných organizácií po celom Slovensku.

Nasledujúce leto som dostala ponuku zúčastniť sa školenia Mladí vedúci, ktoré Fénix každoročne

Prezentačný baner

Zorka F., bývalá žiačka

CYKLISTIKA – SAMUEL HUSÁR

Skrytých talentov je u nás na škole plno. Postupne vám ich, milí Okáči, odhaľujeme a predstavujeme vám rôzne aktivity, ktorým sa naši šikovní Kožuškári venujú. Tentokrát vám predstavíme šikovného športovca, cyklistu a výborného žiaka, **Samka Husára** zo 6.B triedy.

1. Odkedy sa venuješ cyklistike a prečo práve cyklistika?

Od 6 rokov. Pozeral som cyklistiku v televízii od malička a veľmi ma to zaujalo.

2. Aký druh cyklistiky ťa najviac zaujíma?

V televízii ma zaujala hlavne cestná cyklistika, ale v pretekanií ma najviac zaujal cyklokros.

3. Ako často trénuješ?

Trénujem 4-5 krát týždenne, cez víkendy sú preteky (cca 40 ročne).

4. Ako vyzerá tvoj bicykel?

Keďže sa venujem štyrom odvetviám cyklistiky (cestná, dráhová, cyklokros a horská), potrebujem mať aj v tomto mojom mladom veku štyri druhy bicyklov.

Mám cyklokrosový bicykel: je čierno žltej farby a je to veľkosť xxs (47). Výbava: Sram Rival 11 (kľuky, prehadzovačka, radenie, brzdy hydraulické) kolesá DT Swiss C 1850 Spline db, sedadlo Selle Italia. Cyklokrosový bicykel používam aj na cestu. Nie je to veľký problém, lebo vymeníme plášte, kolesá, kazetu, prevodník a je to rovnaké.

Môj cestný bicykel: je čierno žltej farby a je to veľkosť xxs (47). Výbava: Sram Red 22 (kľuky, prehadzovačka, radenie, brzdy hydraulické) kolesá Reynolds AR 41 DB carbon, sedadlo Selle

Italia.

Mám aj dráhový bicykel, ktorý je veľmi špecifický tým, že nemá brzdy ani radenie, nemôžete prestať točiť, lebo spadnete. Brzdiť sa dá nohami tak, že robíte protipohyb jazdenia.

Mám horský bicykel: je modrej farby, jeho veľkosť je S (15), výbava: Shimano XT (prehadzovačka, kľuky, radenie, brzdy hydraulické)

5. Pretekáš za nejaký športový klub?

Áno, za Flaviol Bike Team Spiš. Môj ujo je generálny riaditeľ a ocko je športový riaditeľ klubu. V klube bicyklujem spolu s ďalšími 6 pretekármi. Najlepší z nás je môj bratranec Jakub, ale ten už má 15 rokov.

6. Aké preteky máš už za sebou a čo bol tvoj doposiaľ najväčší úspech?

Mám za sebou už veľa pretekov. Nevieť presný počet, ale isto cez 100 a môj doposiaľ najväčší úspech neviem posúdiť. Podľa toho z akého uhla sa na to pozrieme. Je ich viac: 1.

miesto na Východ Road Lige v Prešove v roku 2018, 3. miesto na Detskej Tour Petra Sagana v Rimavskej Sobote v roku 2019 a 4. miesto v Slovenskom Pohári v Orechovej Potôni na Slovakia Ringu v roku 2020. Mám aj veľký úspech s mojím ockom, na Maratóne v Košiciach sme v súťaži dvojíc obsadili 3. miesto v roku 2019.

7. V porovnaní s inými športami je pre teba cyklistika tá náročnejšia športová disciplína?

Nemyslím si, lebo som vyskúšal už aj iné športy a každý šport je inak špecifický, v zime sa venujem aj biatlonu.

8. Máš aj nejaký športový vzor, ktorý ťa inšpiruje?

Môj najväčší vzor je Peter Sagan a ocko, ktorý mi už ale nestíha.

9. Aký je tvoj cyklistický cieľ? Alebo aj u teba platí, že cesta je cieľ?

Môj najväčší cieľ je dostať sa na Tour de France.

10. Čo by si odkázal začínajúcemu cyklistovi?

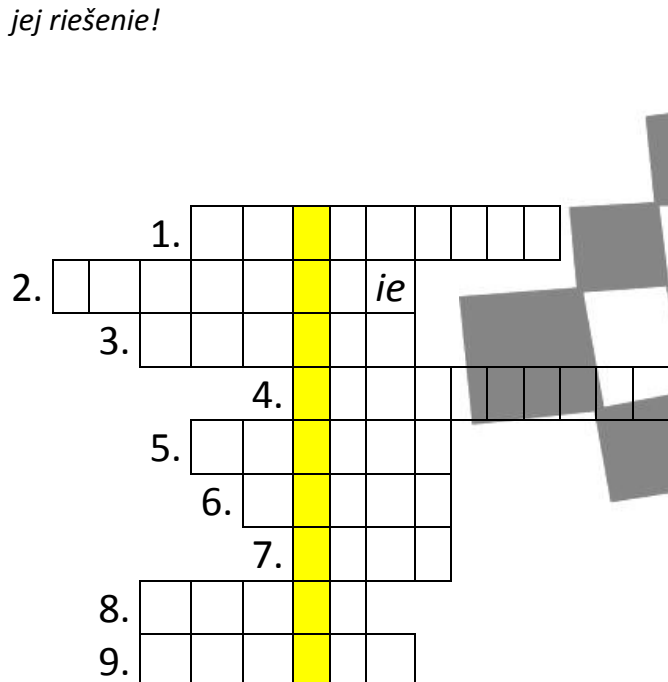
Cyklistiku si vieš aj užívať, ale nie je to len o tom. Musíš aj na sebe pracovať, aby si dosiahol dobré výsledky. Vieš zažiť dobré, no aj zlé zážitky. Nie je to šach, že sedíš a nič sa ti nemôže stať. Pri cyklistike raz za čas aj spadneš, a tým sa práve naučíš opravovať svoje chyby a byť lepším.

Ella H., 6.B

JAZYKOVÉ OKIENKO

Čakali ste angličtinu, nemčinu alebo ruský jazyk? A zamysleli ste sa nad tým materinským? Ten je pre nás často krát omnoho náročnejší a neraz nám potrápil mozog. Podte sa s nami zahrať, pokúste sa vylúštiť tajničku a nájdite jej riešenie!

1. Krátky výrok, ktorý nemá ponaučenie
2. Krátky výrok, ktorý má ponaučenie
3. Text, ktorý je písaný vo veršoch
4. Predpoveď budúcich vecí, najmä počasia
5. Druh – predvádza autorov vzťah ku skutočnosti, vyjadrovanie pocitov, nálad
6. Literárny útvar písaný vo veršoch
7. Jeden riadok básne
8. Literárny druh – má dej založený na rozprávaní o hrdinoch ...
9. Má smutný dej, končí tragický

Jessica Mária L., 6.C

LOGICKÉ HÁDANKY

1. Three men dive in the river, but when they get out of the water, only two of them have wet hair. How is it possible?

2. Arnold Schwarzenegger to má dlhé. Bruce Lee to má krátke. Madonna to nemá vôbec. Pápež to má, ale nepoužíva to. Čo je to?

3. Wenn eine schwarze Frau geboren wird, hat sie einen schwarzen Körper, schwarze Hände, schwarze Beine und einen schwarzen Kopf. Wie sind seine Zähne?

4. Что происходит раз в минуту, дважды в любой момент, но не раз в год?

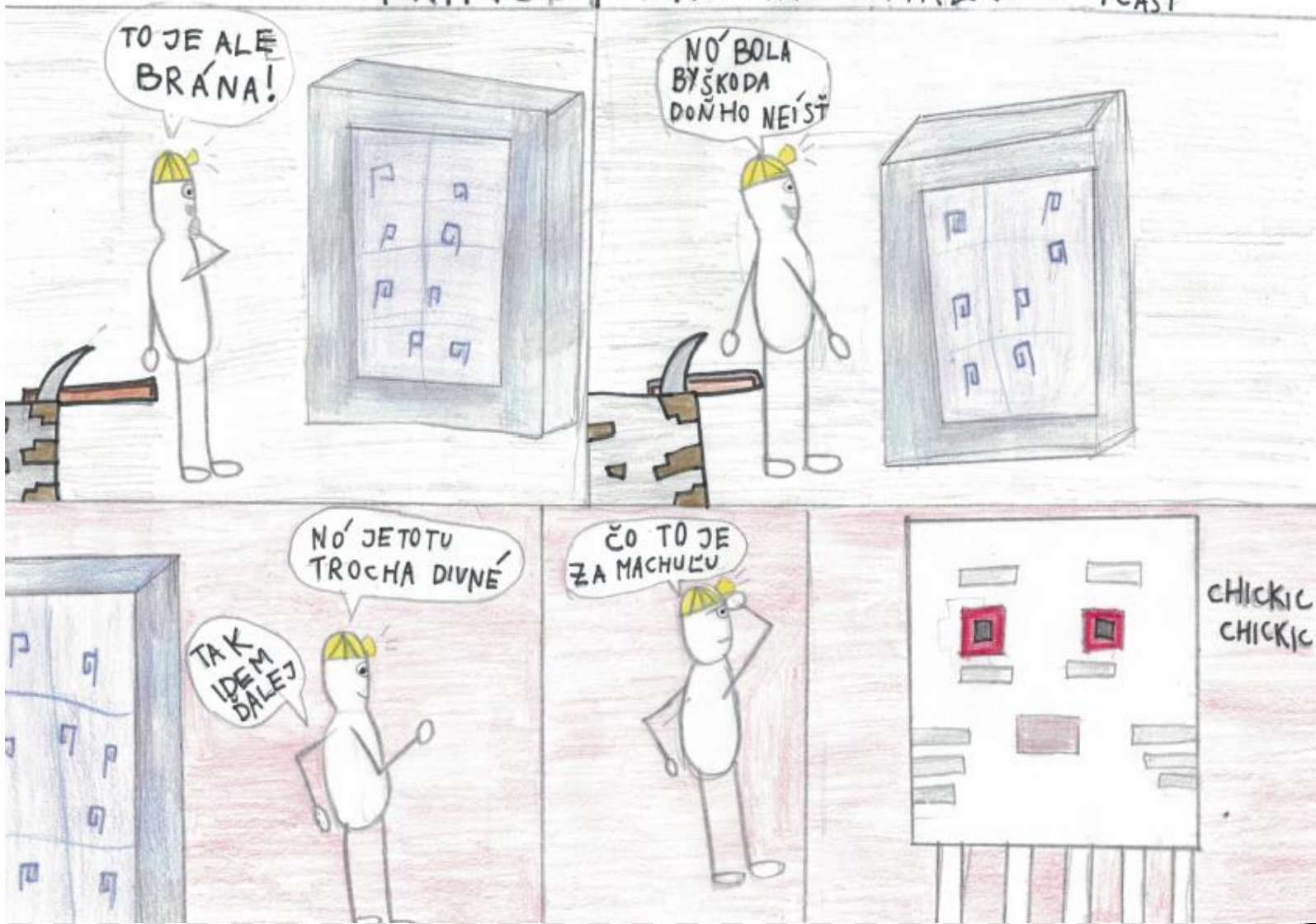
Matúš V., Juraj M., 6.A

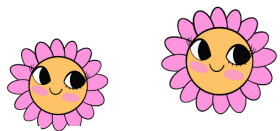
Tajnička – prozaický vymyslený príbeh s cieľom ponaučenia a pobavenia čitateľa.

KOMIKS

PRÍHODY BANÍKA MIKEHO 1. ČASŤ

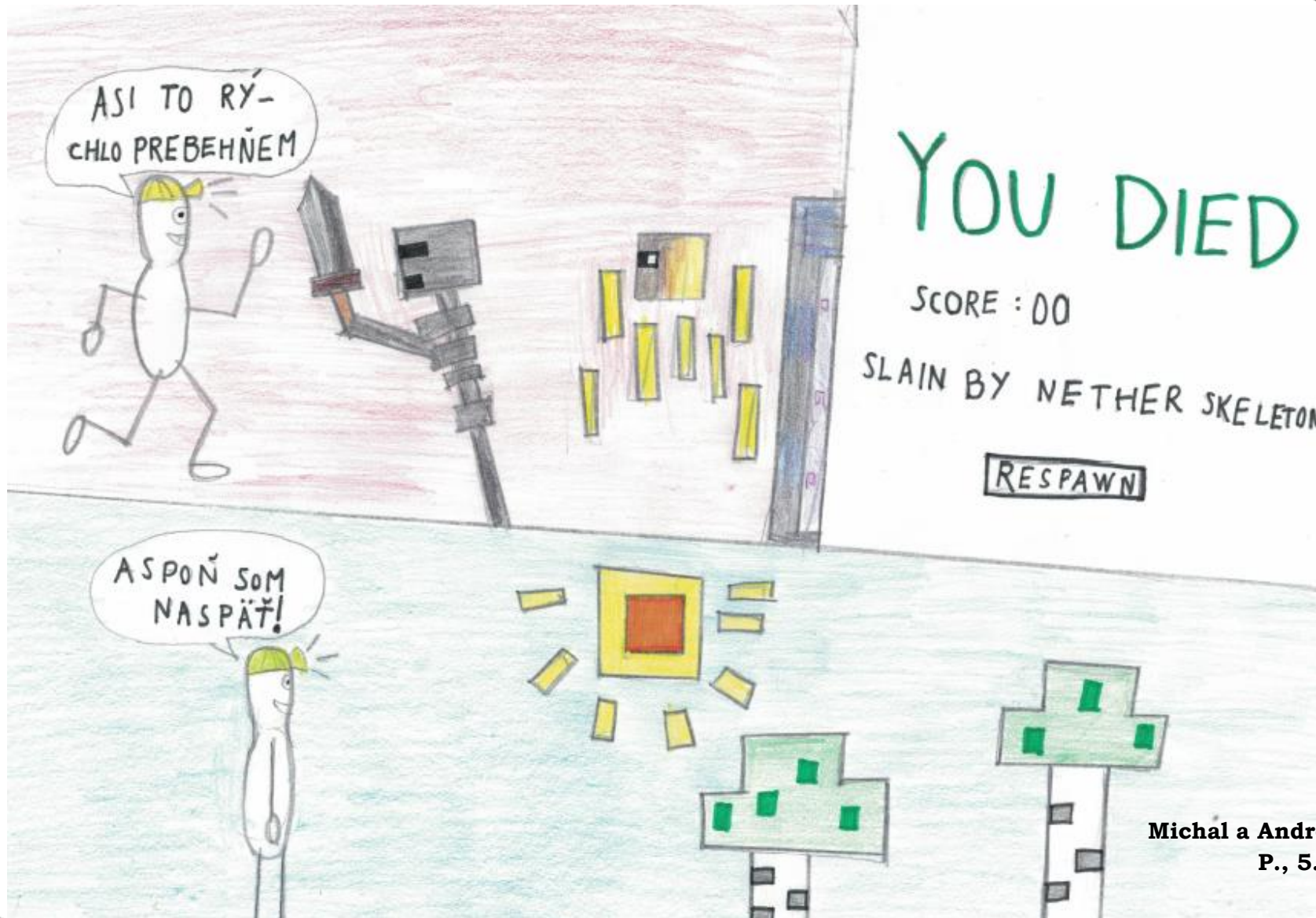
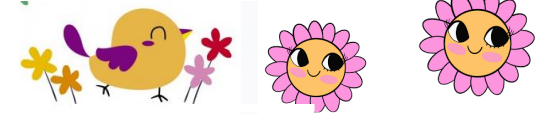
CHHH

ÁÁÁÁ!

ČO TO
TU JE?

ZA NIMI
JE BRÁNA
NASPÄŤ

ASI TO RÝ-
CHLO PREBEHŇEM

YOU DIED

SCORE : 00

SLAIN BY NETHER SKELETON

RESPAWN

ASPOŇ SOM
NASPÄT!

Michal a Andrej
P., 5.B

NAŠE LAURY SA LÚČIA

Naši drahí čitatelia,

naše pôsobenie sa pomaly, ale isto blíži ku koncu. Čoskoro napíšeme bodku za našou poslednou vetou a zároveň za našou redaktorskou kariérou na tejto škole. Už len pri písaní týchto riadkov sa naše oči zalievajú slzami neskonaleho žiaľu. Týchto deväť rokov nám prinieslo veľké množstvo jedinečných skúseností, informácií a neopakovateľných zážitkov. Ako najdlhšie pôsobiace redaktorky v histórii tohto kvalitného časopisu sa s ťažkými srdcami a zármutkom s vami, bohužiaľ, lúčime. Čas strávený v tejto úžasnej časopisovej komunite bol nenahraditeľný a pomohol nám nadviazať veľké množstvo kvalitných priateľských vzťahov. Mali sme tú česť si vyskúšať zrealizovať rozhovory s významnými ľuďmi a taktiež možnosť vyskúšať si realizáciu dotazníkov a prieskumov na rozmanité témy spolu so žiakmi našej školy. Z týchto skúseností budeme čerpať múdrosti po celý náš život a vždy si s láskou zaspomíname na zlaté školské časy strávené v redakcii tohto kožuškovského časopisu. Keď sa jedny dvere zatvoria, druhé sa otvoria. Dvere do školskej redakcie za sebou pomaly zatvárame, no nechávame ich pootvorené s túžbou, že sa nášho poslania chopia nové mladé kreatívne duše našej školy. Týmto by sme im chceli popriať veľa šťastia pri tvorbe novej inovovanej verzie časopisu OKO.

Laury, 9.A ❤️

REDAKCIA OKA VÁM ŽELÁ KRÁSNE
LETO! VIDÍME SA V SEPTEMBRI,
PRIATELIA 😊

Odpovede na logické hádanky:

1. The third man is bald.

2. Priezvisko.

3. Keiner

4. Буква "М".

Školský časopis Okno

Vydáva: ZŠ, Ing. O. Kožucha II,
Spišská Nová Ves

Náklad 50 kusov
Ročník XX
Číslo 1-2/2021

Uzavierka čísla: 21.marec

Web stránka školy:
www.zskozuchasnv.edupage.org

E – mail časopisu:
casopisokokozuska@gmail.com

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Laura Brathová, 9.A

Zástupca šéfredaktora: Laura Vaicová, 9.A

Grafická úprava a zodpovední:
Mgr. Tatiana Rusnáková
Mgr. Ivana Cpin Brajerová

Tlač: BM Copy centrum Miroslav Baron

Redaktori:

Ella Holečková 6.B, Juraj a Jakub Kacej 6.B, Janka Urbanová 5.A, Nella Kováčová 5.A, Saskia Šlenkerová 5.A, Nikola Pribulová 5.A, Miroslava Kožárová 7.A, Júlia Bilpuchová 7.A, Laura Petrášková 7.A, Adam Čambal 9.C, Nina Dzimková 9.C, Daniel Pollák 8.B, Pavol Helcmanovský 8.B, Alexandra Ščúrová 8.B, Sofia Gánovská 6.C, Jessica Mária Lorincová 6.C, Maxim Novotta 6.C, Simona Kiniková 2.B, Natália Olejníková 2.B, Michal a Andrej Piatnica 5.B, Zuzana Puchalová 3.C, Michaela Šlejzáková 3.C, Samuel Marcinko 3.C, Lukáš Hudzík 3.C, Timotej Frankovič 3.C, Slávka Ondrejčíková 3.C, Šimon Sivačko 3.C

Školský časopis neprešiel jazykovou úpravou.